

endvidere indbrømt de Varer, som oplægges paa Transit eller Kreditoplag og atter udføres, Fritagelse for Skibsafgift ved Udførselen. De betale altsaa i Virkeligheden kun den halve Afgift. Jeg har troet at fylde Loven af 4de Juli 1863 den Retfærdiggjørelse, at den dog ikke ganske har ladet Hensynet til en fordelagtig Transit ude af Sigte i sine Bestemmelser om Skibsafgiften. Som bemærket af Ordføreren for Forslagstillerne, vilde jo det hele Spørgsmaal om Lettelse for Transitgodset ved at frigjøre det for Afgifter til den danske Statskasse, paa en meget naturlig Maade finde sin Løsning derved, at der var Pladser her i Landet i større Omfang, end der nu er, hvor saadant Gods kunde gaa toldfrit og skibsafgiftsfrit ind og ud; men jeg indbrømmer Ordføreren, at det ikke lader sig improvisere, at der hører ikke lidt af Lid og vel ogsaa af Kapital til for at indrette disse Pladser. Jeg kunde endnu ønske i Anledning af Transitspørgsmaalet at gøre opmærksom paa, at den tydske Toldlov jo ogsaa har havt Die for dette Forhold og har havt Die for, hvor uheldigt det vilde være, om den nye Toldlov skulde udelukke Tydskland fra den Fordel, som det hidtil har havt af Transiten af russiske Varer. Jeg har ikke den tydske Toldtarif i Haanden eller ved Haanden og kan altsaa ikke citere selve Bestemmelsen; men det vil vistnok være de fleste af det høje Things ærede Medlemmer bekendt, at den indeholder en Bestemmelse om, at Afgiften godtgøres igjen for de Varer, der udføres, naar det bevisligt er de samme Varer. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes den tydske Toldbestyrelse vil løse den Opgave; men kan den løse den, ville vi lige saa let kunne løse den langt mindre Opgave, at fritage for Skibsafgift de indkomne Varer, som bevisligt atter gaa ud.

Bed disse Bemærkninger om Muligheden af en russisk Transit har jeg paa ingen Maade villet udtale mig for, at en saadan indbringende Transit vil være umulighed for os at opnaa. Jeg vil hævde, at andre Betingelser for en saadan Transit maa være tilstede, og dersom disse andre Betingelser ere tilstede, erkjender jeg fuldt ud, at da bør en saa fordelagtig Forretning, som man kan antage, at det vil blive, ikke standses derved, at vi her under Navn af Skibsafgift oppebære en Indførsels- og Udførselsafgift af russiske Varer. Men et andet Spørgsmaal er jo, om ikke denne Hindring for Alliedekompen af den indbringende russiske Transithandel kan fjernes paa anden Maade end ved et saa radikalt Middel som fuldstændig at ophæve den udenrigske Skibsafgift, et Middel, hvorved man vil berøve Statskassen en hidtidig Indtægt af mellem 7 og 800,000 Kr., en Indtægt for Statskassen, som dog muligvis vil komme til at staa i noget Misforhold til den Fordel, som enkelte Private kunde faae ved en saadan Transithandel. Jeg tror, at, dersom en nøie Undersøgelse af

Spørgsmaalet skulde føre til det Resultat, at disse 4 Dre paa 1 Ed. Korn vare en Hindring for, at en saadan Transithandel fra Rusland kom tilstede, vilde man nok kunne finde andre Midler til at fjerne denne Hindring, end netop det at ophæve hele den udenrigske Skibsafgift. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelsen af Skibsafgiften overhovedet er mit Standpunkt det samme, som det var isjor, da jeg havde Anledning til at udtale mig om det Spørgsmaal, og jeg kunde kun ønske, at ærede Medlemmer, som maatte interessere sig for at kjende det, vilde gjøre sig den Umage at efterse mine Udtalelser derom i Folkethingstidenden for forrige Samling Sp. 3339. Jeg tror, at man da vil komme til den Erkendelse, at jeg ikke har tilbageholdt, at ogsaa efter min Anstuelse er Skibsafgiften en af de indirekte Statsindtægter, som man først maatte søge at stille sig af med, naar man kom til et alvorligt Forsøg paa en Revision af Told- og Skibsafgifterne overhovedet; men det forekommer mig, at det Forslag, som er indbragt af 2 ærede Medlemmer her i Thinget, paa ingen Maade kan kaldes et alvorligt Forsøg paa en Revision af Lovgivningen om vore Told- og Skibsafgifter, og at saaledes den almindelige Anerkjendelse fra min Side af, at Skibsafgiften i og for sig er af en af de indirekte Afgifter, som der principielt mindst kan holdes paa, og som altsaa, naar man kommer til en almindelig Revision, ogsaa efter min Mening vil blive kastet overbord, dog paa ingen Maade kan tages til Indtægt som en Udtalelse for det af de to ærede Medlemmer indbragte Forslag, saa meget mindre som jeg jo adrig har tilbageholdt som min Formening, at en saa betydelig inddirekte Indtægt, som den udenrigske Skibsafgift andrager, ikke bør kastes overbord, uden at der gives Statskassen Bederlag — om ikke op til Kroner og Drer det samme Beløb, saa dog noget Bederlag for Tabet af en saa betydelig Indtægt. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Gad) udtalte sig for, at man kun skulde gaa til et nedsatte Skibsafgiften med det Halve. Det er at gaa mit Standpunkt den halve Vej imøde, men heller ikke mere. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte sig for at søge en ny Toldtarifs Gjennemførelse forberedt gennem en Kommissions Behandling. Jeg kunde ganske slutte mig til denne Tanke, dersom jeg havde nogen Grund til at antage, at Rigsdagens tvende Afdelinger og Regjeringen stode blot tilnærmelsesvis paa det samme Standpunkt, havde tilnærmelsesvis det samme Udgangspunkt ved Forsøgene paa en Revision. Mine tidligere Erfaringer i den Retning gaa imidlertid absolut ud paa, at dette Thing kun vilde kunne gaa ind paa en Revision af Toldtarifen, der tillige vilde være en meget væsentlig Reduktion af Statens Toldindtægter, et Standpunkt, som jeg aabent har udtalt, at jeg ikke kan slutte mig til, og som